

איטליה: המערכה על קומיסו

זאיר: אחרי ישראל -

דרום אפריקה

זאיר משלמת מחיר כבד עבור שיתוף הפעולה שלה עם ישראל. שהתהדק דווקא אחרי מילחמת לבנון.

הירחון הלונדוני אפריקה נאו מדוח על השפעות מרחיקות-לכת של חרם הנפט הערבי על כלכלת זאיר. ייבוא הדלק ירד בשליש, ומחירו בתחנות עלה פי שישה. חוגים "אחראיים" בזאיר, כלומר אנשי אופוזיציה למובוטו ססה'סקו, הדליפו לעורכי הירחון שישראל התחייבה לסייע לזאיר להיחלץ ממשבר הדלק. בשיתוף פעולה עם דרום-אפריקה. גם ממשלת ארצות-הברית תהיה שותפה לעיסקת-ענק, שתבטיח לזאיר אספקת דלק סדירה במחירים נמוכים.

המיסדים השונים במערב-אירופה מגלים לאחרונה דאגה הולכת וגוברת במיאומו של המאבק נגד הצבת טילים גרעיניים חדשים. תנועות השלום החדשות אינן מבחירות. הן פועלות בתיאום הדדי, מארגנות יחד אירועים עם הנושאים אוסו כלי-אירופי. שיתוף הפעולה אינו מצמצם בתיאום צמרת, בין ההנהגות. בכל ההסגרות ובכל האירועים משתתף קהל מגוון. אישי-שלום דני, הנקלע לצרפת או לבריטניה, אינו מהסס להשתתף בהסגרה, עצרת או אפילו שביתת-עבודה. רבים נוסעים במיוחד מארצותיהם כדי לקחת חלק בעשייה של ממש למען השלום.

באורח די אירוני קורם הרעיון של אחדות אירופה עור וגידים בדרך שלא נחזתה על-ידי מחולליו. כל האירועים המשותפים לתנועות-המחאה מבינים היטב שלידם אין כל הבדל בין טיל גרעיני המוצב בגרמניה, ובין מפציץ החונה על אדמת הולנד. תודעה זו הוסכת בהדרגה גם לנחלתם של מיליוני אירופים בנוש המיזרחי. השאיפה לשחרר את אירופה מאימתה של שואה גרעינית הוסכת לגורם מאחד ומלכד, וגורמת לחלחלה של ממש בקרב המנהיגים, אנשי ימין ושמרנים במערב, ומנהיגי המיסלגה הקומוניסטית במזרח.

מאסיה גרעינית. בסציליה מנהלת תנועת-השלום מאבק נוקשה וממושך נגד הצבת יותר ממאה טילי שיוט גרעיניים (העודט הזה 2379). הטילים ישלחו לקומיסו בקיץ, ובסיסם קרוב מאוד להשלמתו. למרות הנסיגות הבלתי פוסקים למנוע, או לפחות לעכב, את הקמתו. רוב החברים השמנים לבגיה האתר מצויים בשליטה המאסיה, או נמסרו לקבלנים המשלמים מס קבוע לראשי הכנופיות. המאפיונים מהווים שדולה רבת-עוצמה למען הקמת בסיס הטילים בקומיסו. הם אינם מהססים לפגוע באורח פוסי בכל מי שיעמוד בדרכם. האיום של המאסיה אינו מבוטל. מאז תחילת השנה נרצחו בסציליה עשרות אנשים שהתנגדו לכנופיות, מהם גם עובדים סוציאליים שלחמו בנגע הסמים הקשים, שבהם סוחרת המאסיה. ראשי תנועת-השלום המקומית לוקחים את האיומים המופנים נגדם בכל הרצינות, אבל ממשיכים במאבק נגד בסיס קומיסו.

הפגנות נשים. המישטרה האיטלקית פועלת באלימות רבה נגד המפגינים, לפי הוראות מפורשות מרומא. בשבועות האחרונים נעצרו עשרות נשים, שהקימו הגיון ליד קומיסו, וניסו לחסום את דרכו של רכב כבד שנסע לבסיס המיועד. 40 מהעצורות הגיעו לקומיסו ממדינות אירופיות אחרות. בכללן צרפת, שבריה, אנגליה, אירלנד, גרמניה והולנד. הנשים הוכו קשות על-ידי השוטרים, נגררו על פני שטח בוצי בשערותיהן. זרועה של מפגינה משווייץ נשברה באלות המישטרה. 12 נשים, כולן זרות, הואשמו בהקמת מחסום דרכים. עבירה זו נחשבת בסיי ציליה לחמורה ביותר, הרשעה כרוכה בשנות מאסר שילטונות איטליה נאלצו להתחשב בגל המחאות רבות.

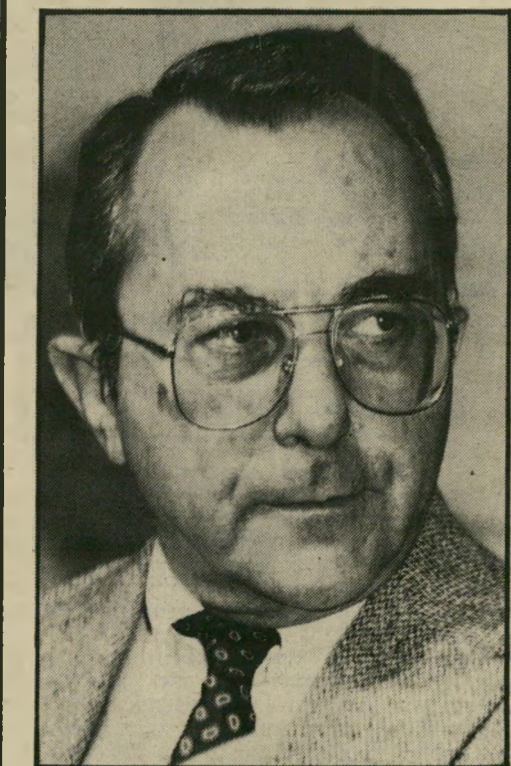

הירחון מאשים את מובוטו, שהוא גיאור לקבל כמויות אדירות של נשק, שנלקח שלל מלוחמי אש"ף במלחמת-הלבנון.

המילכוד עבור מובוטו, לדברי הירחון, הוא חמור. דרום-אפריקה דורשת מחיר כבד עבור הסיוע הכלכלי לזאיר - הכרה דיפלומטית. צעד כזה של מובוטו עשוי להביא לבידודו המוחלט באפריקה, ואף למילחמה נגדו. שתגרור מרידה פנימית וקץ שילטונו. משקיסם סבורים ששליט זאיר המושחת והעריץ יודח בתקופה הקרובה בכל מיקרה, וההשקעות הענקיות של ישראל בזאיר יירדו (שוב) לסמיון.

שליט זאיר מובוטו
הסוף קרב

שרי-ביטחון ארנא
למען קיר הברזל

לה המדינית. הביטחוניסטים רואים בכל קידמה טכני-לוגית ערבית או מוסלמית איום חמור על עצם קיומה של ישראל. הם חוששים לגורלו של "קיר הברזל", שהוא היסוד הבסיסי של כל תפיסתם המדינית. מבחינה זו אין הבדל גדול בין משה ארנס ובין שימיעון פרס. באירופה סבורים שבגין ינסה להשיג קונסנזוס עם האופוזיציה, אם יוחלט על מיבצע מרחיק לכת נגד פקיסטאן. אין כמעט ספק שהסכמה כזו תושג די בקלות.

מבצע איסלאמאבד

השנה?

רדיו פקיסטאן בשפה האנגלית ההירי השבוע מפני מומתם של גורמים עוינים לפגוע בכור הגרעיני הפקיסטאני ליד איסלאמאבד. הפרשן, המייצג כמובן את דעת הממשלה, רמז שוב על כוונת ממשלת ישראל לבצע את הפיגוע. מקורות בריטיים סבורים שמינויו של משה ארנס לתפקיד שרי-הביטחון חיוק דווקא את הנטייה לפגוע בכור. הפקיסטאנים מאמינים שהשר החדש מתלבט בין שאיפתו להשמיד את הכור, וקירבתו לנושא הגרעיני, ובין תחושתו שפעולה כזו תפגע באורח קשה ביחסים עם ארצות-הברית. הכור מומן דווקא על-ידי שליט לוב, מועמד קד'אפי. פרשנים בריטיים מסרו סעמים רבות שממשלת פקיסטאן הבטיחה ללוב פצצה גרעינית. לפי שעה מפעילים האמריקאים לחץ כבד על שליט פקיסטאן, זיא אל-חאקי, שלא לייצר פצצות בכלל, ובחזאי שלא למוסרן לקד'אפי.

פסימיסטים במימסד הביטחוני של ישראל סבורים שהמכנה המשותף המוסלמי עלול להיות מכריע, מעל ומעבר לויקות המעצמות הנוגדות של לוב ושל פקיסטאן. רוב העיתונאים בעולם השלישי משוכנעים שישראל תהרוס את הכור עוד השנה, אבל לא תדה בכך באופן רישמי. מעניין לציין שהפעם נמנעו הפקיסטאנים להאשים את הודו בשיתוף פעולה עם ישראל. זיא עושה לאחרונה מאמצים ניכרים לפשר את היחסים עם הודו. ראש ממשלת הודו, אינדריה גאנדי, מכחישה כמובן כל כוונה לשתף פעולה עם ממשלת מנחם בגין, שהסכה למצורעת של ממש בקרב המדינות הבלתי-מודעות. זיא מקוה שהלחץ על הודו, שגבר מאוד אחרי ועידת המדינות הבלתי-מודעות שנערכה בחודש שעבר בבלהי, ירתיע את הודו מהרפתקה על כך ספקטקולארית בשיתוף עם המוסד.

עוד השנה. בוזשינגטון מעריכים שהכור באיסי-לאמאבד אומנם ייהרס עוד השנה. כוחה של השדולה הביטחוניסטית בישראל תמיד עולה על זו של השדר

פמל תנועת-ההתנגדות להצבת הטילים
לנוע או לעכב

האדיר בכל רחבי אירופה (רק בישראל קיימת אדישות מחולטת למאבק תנועות-השלום האירופיות. הטלחוייה של לפיד מציגה אותו באורח קרתני ונלעג), ולהסתפק בנירוש כל העצרות. מנהיגי תנועות-השלום באירופה חוששים מפני התקדים של גירוש, ועומדים לזמן ועידה באיטליה, בהשתתפות מישפטנים, כדי להגן על משתתפי פעולות-המחאה, וכדי לשמור על אופיו הכלי-אירופי של המאבק נגד הגל החדש של החימוש הגרעיני. שקיבל ממדים כלי-כך מאיימים ומסוכנים, מאז בחירתו של רונאלד רגן לנשיא ארצות-הברית וניסיונו לממש את תוכניות החימוש שלו.